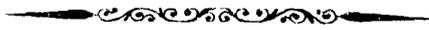

లక్ష్య సిద్ధి

భారత బాలవీరుల గూర్చి నవచననాటిక

రచయిత :

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

ప్రాస్తినాపురం బయట బ్రహ్మాం డమైన అస్త్రవిద్యాసందర్శనరంగం యేర్పాటయినది.

భీష్ము డీయేర్పాటు గత సంవత్సరమే చేయించాలని సంకల్పించుకున్నాడు ; కాని కృపాచార్యుడు కొంచెం నిరుత్సాహం కనపరిచాడు. 'కుమారులందరూ శ్రద్ధగానే వున్నారు. అయితే, తమలో తాము పోటీలు పెట్టుకోడమే గాని, పెద్దల కిలాంటి వుద్దేశం వున్నదని వారెరుగరు. ఎరిగి వుంటే వుండే శ్రద్ధ వేరు. అప్పుడు జరిగే పరిశ్రమ నేరు. కనక, యిప్పు డీ సంగతి వెల్లడిచేసి వూరుకుందాం. దీనివల్ల కుమారులలో ప్రచ్ఛన్నాలై వున్న శక్తులన్నీ ప్రబుద్ధాలవలన అతను చాలా దూరం చెప్పగా 'బాగుం'దని భీష్ము డంగీకరించి అప్పటికి వూరుకున్నాడు.

ద్రోణుడున్నా యిందు కంగీకరించాడు.

సంవత్సరమూ తిరిగింది. తన బోధనాచాతుర్యం యెప్పుడు వెల్లడి

అవుతుందా అని ద్రోణుడు రోజూ రోజూ తొందరపడుతున్నాడు; కాని కృపాచార్యుడు, తనకి, ఆదృష్టే జేనట్టు ప్రవర్తించసాగాడు. అతని కిన్నీ వుత్సాహం లేకపోలేదు ; అయితే, దాన్ని అణచుకునే శక్తి వున్న దతనికి మొత్తానికి- ద్రోణుడులా కాక అతను కొంచెం 'స్వయంపాకం' మనిషి.

ఏమయినా చివరికి తప్పింది కాదు.

ముహూర్తం యేర్పడినది. సకలసన్నాహాలున్నూ పూర్తి ఐనవి.

ప్రధానప్రేక్షాగారంలో దేవీశత పరివృతుడై ధృతరాష్ట్రుడు కూచునివున్నాడు. గాంధారి అతని పక్కనేవున్నది. కుంతి కొంచెం యెడంగావున్నది. ఆమెతోటీ, ధృతరాష్ట్రుడితోటీ మాట్లాడ్డాని కనువుగా వుండేటట్టు, విదురుడు, ఆ యిద్దరికీ మధ్య కూచునివున్నాడు.

భీష్ముడూ, ద్రోణుడూ, కృపుడూ మొదలైన ప్రధానపురుషులు తమతమ ప్రేక్షాగారాల్లో వున్నా

రు. రాజబంధువులూ, పౌరప్రముఖులూ వితానంలో అర్హాసనాలలంకరించి వున్నారు.

వేలకొద్దీ పౌరులున్నూ ఉచిత స్థలాలలో కూచుని వున్నారు.

ఈప్రదర్శనంలో పాల్గొనే కుమారులందరూ వొక్కచోటనే వుండినా, వారిలో, కౌరవులూ తదభిమానులూ వొక పక్కగానూ, పాండవులూ తదనుచూయులూ మరొక పక్కగానూ విడిపోయి కూచుని వున్నారు.

మొదట సామాన్యుల ప్రదర్శనం అయిపోయింది. తరువాత ధర్మనందనుడూ, దుశ్శాసనుడూ, నకులసహజేవులూ - యిలాంటివారు తమ తమ చాతుర్యాలు చూపించారు.

అవన్నీ చూసి ప్రేక్షకులు సంతోషించకపోలేదు ; కాని వారికి తృప్తి కాలేదు. భీష్ముని ప్రతాపమూ, ధృతరాష్ట్రుని వీర్యమూ, పాండురాజు శౌర్యసాహసాలూ యెరిగివున్నవారు 'వారి వంశంలో యిలాంటివారెందుకువుట్టారబ్బా' అనుకునే టట్టుగా వున్నవి వారి శక్తిసామర్థ్యాలు.

భీష్ముడు కొంచెం నిర్వేదం కనపరిచాడు. విదురుడు, 'ఫలానావారు రంగానికి వచ్చారని మాత్రమే చక్రవర్తితో చెప్పి వూరుకోసాగాడు. కృపాచార్యుడున్నూ వుత్సాహం కనపరచలేకపోయాడు. ద్రోణుడు వెంటవెంటనే స్ట్రోలవిచ్చేస్తూ వచ్చాడు.

మీద వుండడం గుర్తించి, కర్ణులు మున్నూ మాటిమాటికీ సుయోధ సుశ్రీ విడిచి ద్రోణుణ్ణి, ద్రోణుణ్ణి విడిచి సుయోధనుణ్ణి చూస్తూ బుస్సలు కొడుతూ వుండడమూ గమనించి, స్వగతంగా నాలుక కరుచుకుని గప్పిప్పుగా వూరుకున్నాడు.

కృపాచార్యుడు అందరి యింగితమూ కనిపెడుతూనూ వున్నాడు. ద్రోణుడి అస్వాతంత్ర్యానికి మురిసిపోతూనూ వున్నాడు.

‘ధనురాచార్యులవారు అర్జునుడికి వుజ్జీ యేర్పరచ రేమీ?’ అని నిర్భయంగా గుసగుసలు రేగాయి. కర్ణు శొక్కడే అర్జును ణ్ణెడు

రుకో గలవా డనీ, కర్ణుడి ముందు అర్జును డెలూగా తీసికట్టయిపోతా డనీ, యిది తెలిసే ద్రోణు డిలా చేశా డనీ, కొందరు కొంచెం స్పష్టంగానే అనుకున్నారు.

ఈగుసగుసలవల్ల, అప్పటిదాకా నిస్తరంగసముద్రం లా వున్న ఆరంగస్థలం గాంభీర్యం భంగపడి పోయింది.

భీష్ముడు పూర్తిగా విసిగిపోయాడు. ధృతరాష్ట్రుడు ఇక కట్టిపెట్టగూడదా? అనేద్దా మనుకుంటున్నాడు, కర్ణుడు ‘ఇక అగలేను. వెళ్ళి వురుకుతా’ అన్నట్టు సుయోధనుడి కేసి ఆకొన్న సింహప్పిల్లలా

చూశా డు. సుయోధనుడున్నూ అంతకంటెనూ తొందరపడుతూనే — మొదట కొంచెం తటపటాయించి చివరికి ‘యేమయినా కానీ’ అని సాహసించి, గభీ మని కర్ణుణ్ణి రెక్కపట్టుకు లేవతీసి ‘ఇక మాట తక్క’ దన్నట్టు ద్రోణుడి కేసి పులుకూ పులుకూ చూశాడు.

ఇదంతా చూసి, ద్రోణుడున్నూ, తన నిండుహృదయం ప్రేరేపించగా, వొక్కమాటు భీష్ముడి కేసి తీవ్రంగా చూసేసి కళ్ళతో కర్ణుడికి ఆజ్ఞ యిచ్చాడు.

ద్రోణుడు చూపు లందాయి. అంతే. కర్ణుడు, వొక్కదూకున

“ఆంధ్రభూమి” అన్నిపరిశ్రమలకు ఆలయం కావాలి !!!.....

- మీరు మీస్వశక్తిని గుర్తింపకున్నారు !!...
- మీ అఖండఖ్యాతి అడుగంటలేదు సుమండీ !!
- ఆధారంలేని ఆలాపాలకు ఎంతమాత్రం లొంగిపోవద్దు !.....
- ఇదిగో! — మీరు గర్వించవలసిన...

ప్రథమ ఆంధ్రకుష్టు చికిత్సాలయం

“తెప్పర్ క్యూర్” ఔషధం !!

25 సంవత్సరముల అనుభవంతో తయారుచేయుచున్న కుష్టు, మేహ, బొల్లి, సుఖవ్యాధులను తొలగించి ఎందరకో పూర్ణారోగ్యము ప్రసాదించింది — ఎట్టి చర్మరోగాలవలన పీడితులైననూ మాతో సలహాచేయండి :—

బ్రాంచీలు : (1) గాంధినగరం, బెజవాడ, (2) 22, బ్రాడ్వే, మద్రాసు. తపాలపెట్టె నెం 137.

లక్ష్మీ అండ్ కో, (రిజిస్టరు) వాల్తేరు, ఆర్. యస్. పోస్టు.

రంగద్వారంలో వురికి దండ చరిచి నిలవబడ్డాడు.

ఆధ్వనికి అర్జునుడు వురికి పడ్డాడు. ప్రేక్షకులు దద్దిరిల్లిపోయారు.

కర్ణుణ్ణి చూసి కృపాచార్యుడు గతుక్కుమన్నాడు.

భీష్ముడి హృదయం కలచిన

ట్టుపోయింది.

ఈసంగతి విదురుడు చెప్పగా, ధృతవాష్ట్యుని చాలా గంభీరంగా మందహాసం చేశాడు.

ప్రేక్షకజనసముద్రం వొక్కనూటు గమ్మున పొంగిపోయింది.

మళ్ళీ అంతటా గాంభీర్యం నెలకొన్నది.]

లో కాదు. ఈరంగభూమి అస్త్రవిద్యా వికారమల కందరికీ సామాన్యమైనది. ఇక్కడ 'వీరికి ప్రవేశమున్నది, వీరికి లేదు' అని విధినిషేధాలెవరికీ లేవు, తెలుసా? ఇక్కడ నీ విశిష్టత యేమీ లేదు, మిడిసిపడకు.

ధర్మనందనుడు

(నిట్టూర్పు విడిచి తల వంచుకుంటాడు)

భీముసేనుడు

(గుండెలమీద చెయ్యి వేసుకుని) మనకి బంకెమిటోయి? అర్జునా! ఊ - కానియ్య.

కుంతీదేవి

(విసురుడితో జనాంతికం) ఆచార్యుల వారు వారి కిద్దరికీ వుజ్జీ వేశాకేం పాపయూ?

విదురుడు

(కుంతితో జనాంతికం) ధనుర్విద్యలో వారి కిద్దరికీ పోలిక వున్నది. ఎటు చూసినా మరీ మూడోవాడు కనపడడు.

కుంతీదేవి

(మళ్ళీ విసురుడితో జనాంతికం) ఇది సామ్యంగా తప్పిపోయే వుపాయం చూడండి.

విదురుడు

(మళ్ళీ కుంతితో జనాంతికం) ఏమీ లాభం లేదు. వారి కిద్దరికీ పోటీ జరగవలసిందే. మన మిప్పుడేమి మాట్లాడినా మర్యాద తక్కదు.

సుయోధనుడు

కర్ణా! ఏమిటి తరువాయి?

కర్ణుడు

నా ప్రత్యర్థినానికీ మారుమాట లేదు.

భీష్ముడు

అప్రస్తుత ప్రసంగాలతో కాలహరణం, కావడం యేమీ బాగాలేదు, ధనుర్విద్యా

మీపాపలకు

వేలకొలదిగ తలిదండ్రులు భావించునట్లు పిల్లలే గొప్ప విలువ గల సంపదగా మీరును భావించుచో వారు తమ ముద్దుబిడ్డలు బలారోగ్యములు కలిగియుండుటకు అవలంబించిన విధానమునే మీరును అవలంబించి వారివలె మీరును మీ పాపలకు

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

బాలభాస్కర

వలసిలా భమును చేకూర్తురు.

ఏస్థితియందున్నను బిడ్డల లీవర్ స్ట్రీన్ వ్యాధులను తుడుర్చుటకును, ఆటంకపరచుటకును బాలభాస్కర ఆమోఘమైన ఔషధము.

మాన్య ఫ్యాక్చరర్లు :

ఆయుర్వేదాశ్రమము

మదరాసు.

కర్ణుడు

(ఎదురొప్పు విరుచుకుని సగర్వంగా) అర్జునా! ఇప్పుడొక్కడ విద్యార్థులలో ప్రతివాడూ సువ్యూచూషించిన చమత్కారాలన్నీ చూపించగలడు. వీరిలో కొందరు నీకంటే యెక్కువ విశేషాలే కనపరచనూ గలరూ. నవ్వొక్కడవేరంగంలో నుంచుని మహామహావాదిలాగ గారడీ చెయ్యడం విశేషంలోది కాదు. మనం యిద్దరమూ ద్వంద్వయుద్ధం చేశాం చేత నయితే కానుకో.

అర్జునుడు

(పెంకెతనంగా) పలువా! ఇక్కడికి నిన్నెవరు పిలిచారూ? పరాత్పరిమాణాలెరకుండా వాగడానికి నీ కెవరనుజ్ఞ యిచ్చారూ?

సుయోధనుడు

(తృణీకారంగా మందహాసం చేసి) అర్జునా! బుకాయింపులు చాలించు. (ద్వంద్వస్వరంతో) కర్ణుణ్ణి నేను పంపాను.

ద్రోణుడు

(విసుక్కుగా) అర్జునా! అంత తొందరయేమి? కర్ణుణ్ణి నేనున్నూ పంపాను.

అర్జునుడు

(సిగ్గుపడి తలవంచుకుంటాడు)

కర్ణుడు

(నిర్లక్ష్యంగా) అర్జునా! నాకు ఆలుగులతో జవాబు చెప్ప. నోటి తుంపర్ల